

Thorsdagen den 20 Januari 1870.

Kammaren sammanträdde kl. 10 f. m.

Upplästes och godkändes förslag till Kammarens underdåniga skrifvelse med anmälan om den till följd af Grosshandlaren Schartaus dödsfall i Kammaren uppkomna ledighet.

Herr vice Talmannen: Jag hemställer vördsamt, att det helsingstal, hvarmed vår ärade Talman vid riksdagens öppnande i går till Hans Maj:t Konungen frambar Kammarens vördnad, nu måtte blifva uppläst för att varda i protokollet intaget.

Sedan Kammaren härtill lemnat bifall, uppläste Herr Grefven och Talmannen det ifrågavarande talet, hvilket lydde sålunda:

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Med djup vördnad anhåller Första Kammaren att inför Eders Kongl. Maj:t få frambara uttrycken af sina från hjertat utgående känslor af undersåtlig tillgifvenhet.

Det sednaste året har för vårt land varit lyckobringande genom en rikare skörd af jordbrukets alster än händelsen varit under en längre följd af år tillbaka. De föregående årens dels medelmättiga, dels felslagna skördar hafva på jordbruket och derigenom äfven på öfriga näringar haft en nedtryckande inflytelse. Denna inflytelse har kunnat hämma industriens hastiga utveckling, men den har icke förmått att förlama spänstigheten i det Svenska sinnet, och svårigheterna hafva sålunda icke nedslagit, men manat till ihärdighet och kraft. Denna ihärdighet och kraft hafva uti det sista årets rika äring erhållit en motsatt, men icke därför mindre stark maning. Antingen frågan är att besegra svårigheter, eller att begagna medgången, alltid blir dock den anda, som lifvar ett folk, långt mer bestämmande för utvecklingen af dess öden, än de yttre omständigheternas inflytelser. Lugnt kan därför Svea folk se framtiden till mötes, ty omtanke och arbete, frihetskärlek och laglydnad, gudsfruktan och upp-

lysning hafva af ålder funnit hem i det Svenska samhället och skola äfven för framtiden blifva detta samhälles fasta stöd.

Den deltagande glädje, hvilken öfverallt i landet yttrades vid underrättelsen, att förmälning emellan Hennes Kongl. Höghet Prinsessan Lovisa och Hans Kongl. Höghet Kronprinsen af Danmark blifvit beslutad, har äfven vid denna förmälning afslutande högt och allmänt uttalat sig. Och likasom den Svenska konungadottren uppvoxit omgifven af sitt lands vördnadsfulla tillgifvenhet, så skall ock den Danske thronföljarens gemål Danmarks blifvande Drottning alltid från sitt gamla fädernesland mötas med samma tillgifvenhets lyckönskande välsignelser.

Under den uppriktigaste önskan om lycka och välsignelse för Konung och Konungahus anhåller Första Kammaren att i Eders Kongl. Maj:ts nåd och ynnest städse få vara innesluten.

Föredrogs och lades till handlingarne Kongl. Maj:ts sistlidne dag å Rikssalen upplästa berättelse om hvad i riket och dess styrelse sig tilldragit sedan sista riksdag.

Föredrogs Kongl. Maj:ts sistlidne dag å Rikssalen öfverlemnade nådiga Proposition till Riksdagen angående Statsverkets tillstånd och behof.

Begärdes på bordet.

Företogs val af fyra ledamöter, för att jemte Talmannen tillsätta Kammarens kansli och vaktbetjening; och befunnos, efter valförrättningens slut, dertill hafva blifvit utsedde:

Herr vice Talmannen med 51 röster,

Grefve Mörner, C. G., med 50 röster,

Herr Fröman med 50 röster,

Hans Excellens Herr Grefve Sparre med 47 röster.

Herr Faxe: Jag anhåller få till protokollet anmäla, att jag inställt mig vid riksdagen.

Herr Ekman, Carl: Då jag sistlidne Tisdag var förhindrad att närvara vid uppropet, anhåller jag nu få till protokollet antecknadt, att jag inställt mig vid riksdagen.

Friherre von Essen: Äfven jag ber att få anmäla min närvaro

vid Riksdagen, sedan jag nu tillfrisknat från den sjukdom, som förhindrade mig att inställa mig vid uppropet.

Grefve Ehrensvärd: Jag får likaledes anmäla min ankomst till staden och min närvaro i Kammaren.

Grefve Mörner, Axel Knut: Lika med föregående talare får jag göra värdsam anmälan om min härvaro, och att jag varit hindrad att tillstädesvara vid första uppropet.

Herr Bennich: Hindrad af tjenstegöromål att förr än nu infinna mig i Kammaren, får jag värdsamt anmäla min härvaro.

Herr von Möller: Jag får likaledes anmäla, att jag varit hindrad att förut härstädes infinna mig.

Herr Meyer, Edvard: Äfven jag har att göra samma anmälan som den nästföregående talaren.

Kammaren åtskiljdes kl. $\frac{1}{2}$ 11 f. m.

In fidem
O. Brakel.
